

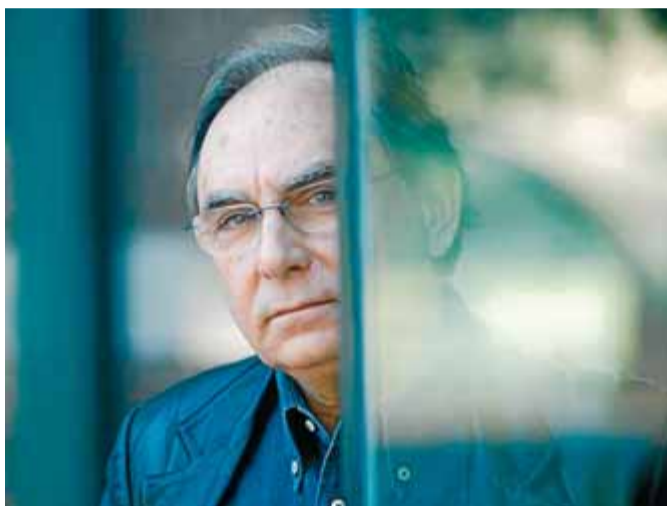
Clàssics i moderns d'altura

DAVID CASTILLO coordinador

editorial

El nostre companya Xavier Serrahima i Jaume Ferrer Puig ens ofereixen a les pàgines centrals d'avui una visió de Ferran Soldevila, un dels historiadors més importants de la Catalunya moderna. Cal remarcar, així mateix, que Ferran Soldevila va conrear gairebé tots els gèneres literaris. Per exemple, els seus poemes es van compilar en un volum el 1964 i figurava a les antologies *Els poetes d'ara*, del 1924, i *Poesia de guerra*, del 1938. Cal destacar-lo també com a dramaturg –va dirigir l'Agrupació Dramàtica de Catalunya–, prosista, assagista, traductor i fins i tot va publicar algun llibre de literatura infantil, com *Faules*. Tampoc és gens menyspreable la seva tasca dins el periodisme, on va col·laborar en capçaleres històriques com *La Revista*, *La Publicitat*, *D'Ací i d'Allà*, *Mirador*, *Revista de Catalunya* i *Serra d'Or*. Intel·lectual complet, va acabar

personificant els ideals noucentistes, des d'on va evolucionar fins a esdevenir un dels escriptors més representatius del segle XX. Precisament d'alguns

El novel·lista Jordi Coca torna amb força JOSEP LOSADA

d'aquests articles i proses, publicats a revistes com *La Publicitat*, el 1938 es va decidir a aplegar-los a *Hores angleses*, que es va reeditar l'any 1947 i també el 1970 dins del volum *Al llarg de la meua*

vida. És, per tant, oportuna la recuperació que ha fet l'editorial Adesiara, encapçalada pels estudis introductoris d'Alan Yates i de l'historiador Joaquim Nadal, que també va ser lector a la mateixa universitat britànica fa més de quaranta anys després que Ferran Soldevila.

També volem destacar la nova novel·la de Jordi Coca, amb què Jordi Llavina obre la secció dedicada a la crítica. Coca és un veterà –la seva primera novel·la data del llunyà 1971–, que ha participat en la renovació de la nostra literatura, oferint-nos sempre retrats de la nostra època dins d'una prosa realista i històries que destaquen per la seva profunditat moral i qualitat literària. *En caure la tarda* és un nou pas endavant en la seva trajectòria, una obra que s'acosta a mestres com Bellow, Roth, Malamud i companyia. Literatura per a adults dins d'aquest imperi carrincló i mediàtic on ens intenten conduir. *

MOTELBARSTOW

RAFAEL VALLBONA

Terror i horror: Las Vegas

Per què limitar-se a observar el relat de la bogeria quotidiana si se'n pot ser el protagonista? Contra les teories sobre la literatura del jo, la literatura *gonzo*, el personatge central absolut; l'assumpció del vertigen com a perfil de vida i la revelació espiritual a través de les drogues psicodèliques. Tot això a més d'un ritme narratiu desenfrenat, esquizoide, i una biografia que avui és part de la mitologia americana moderna. Això és *Miedo y asco en Las Vegas*, de Hunter S. Thompson (Anagrama), que vam llegir a Star Books en castellà, perquè es veu que en català pervertia l'aprenentatge dels cadells del neoliberalisme. Tot era veritat, molt més que a la peli de Terry Gilliam, amb Johnny Depp y Benicio del Toro (1998).

La llegenda drogota, boja i indòmita de Hunter S. Thompson va preocupar alguns professors de la falsament progre Autònoma de finals dels 70. Uns quants estudiants esbojarrats havien sabut d'aquest antiheroi a través de *Reportajes. El nuevo periodismo en Rolling Stone*, de Paul Scanlon (Anagrama) i estaven disposats a imitar el mestre encara que només fos amb la ingesta d'estupefaents. Els parterres del campus eren un bon lloc per fer córrer amfetes i esperar que

la gespa cremada es tornassolés en color taronja mentre llegíem *Terror y horror en la Super Bowl*. Els profes miraven; sabien que, per sort de la comunitat, a Catalunya mai no hi hauria una revista com *Rolling Stone*, i que aquells grillats només narrarien els seus trastorns degeneratius en algun *fanzine* marginal, com a molt. Res a temer, doncs. És clar que tampoc no comptaven que Las Vegas podria arribar a habitar entre nosaltres. Després els estudiants van deixar de llegir aquelles coses. Es van llicenciar, es van fer grans i no pocs van escriure en mitjans de comunicació d'ordre. D'altres es van perdre, alguns a Las Vegas.

Des de la finestra de la meua habitació a la planta 20 i en pocs metres a la rodona veig el gran canal venecià i els seus gondolers, l'illa del tresor amb vaixell pirata enfonsant-se inclòs, la torre Eiffel i el temple de Luxor. Entenc què sóc en un lloc on la pertorbació s'ha fet ciutat. Abans d'arribar-hi pensava que no ho resistiria ni un minut, i en ser-hi, vaig quedar fascinat per la perversa capacitat de la ment humana. Ara el malson torna, i és cert. Diuen que no hi ha res a perdre. Preparo la maleta per si de cas. Busco un Cadillac blanc. Truco al meu advocat. *

SENYORRUC

GUILLEM CIFRÉ

El senyor Ruc aprofita qualsevol circumstància per fer esport

